

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200787
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8221200787.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 1 248,71 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie 40,- Eur s príslušenstvom zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 100,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 140,80 Eur od 02.10.2018 do 20.01.2022; zo sumy 1 120,80 Eur od 21.01.2022 do 22.02.2022 a zo sumy 1 100,80 Eur od 23.02.2022 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 40,- Eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci nadobudnutia právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej 82,72 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 21.04.2021 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1 248,71 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 02.10.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca ConsumerFinance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa 09.03.2018 so žalovanou „... zmluvu o pôžičke č. 21356623 / 8039803676 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 1 245,80 Eur, na kúpu tovaru (nábytok) podľa vlastného výberu žalovanej, ktorého kúpna cena bola 1 245,80 Eur, takže žalovaná pri podpise úverovej zmluvy zaplatila akontáciu na kúpnu cenu vo výške 0,- Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať jej poskytnutú pôžičku v pravidelných 50-tich mesačných splátkach v sume po 35,- Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 1 750,- Eur. Pôvodný žalobca v žalobe uviedol, že keďže si žalovaná cit. „... svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve...“ nespĺnila, pôvodný žalobca ako veriteľ ju listom z 26.07.2018 označeným ako predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote a súčasne žalovanú upozornil na možnosť zosplatenia celej pôžičky (úveru)

v zmysle dojednania v bode 10.2. úverovej zmluvy. Keďže žalovaná ani v dodatočne jej poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, veriteľ 19.09.2018 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom z 26.09.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ s tým, že pôvodný žalobca v žalobe uviedol cit. „Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty.“ Pôvodný žalobca v žalobe tiež uviedol, že ku dňu podania žaloby žalovaná z jej poskytnutej pôžičky splatila sumu 105,- Eur, pričom cit. „Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1 256,27 Eur.“

Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

Keďže žalovaná ani po zosplatnení úveru tento neplatila, pôvodný žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanej domáhal podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovanou neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení všetko celkovo v sume 1 353,71 Eur, ako aj nákladov na vymoženie tejto pohľadávky v sume 0,- Eur, po odpočítaní sumy 105,- Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaná už splatila, takže pôvodný žalobca sa tak žalobou domáhal zaplatenia sumy 1 248,71 Eur (1 353,71 + 0 – 105) a to spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 02.10.2018, t.j. cit. „...od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“ do zaplatenia, pričom pôvodný žalobca tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 143,38 Eur.

Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o poskytovaní služieb“ z 09.03.2018; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ z 09.03.2018; „Predžalobná upomienka“ z 26.07.2018 s doručenkou; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 26.09.2018 a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovanej.

Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 17.08.2021, avšak do rozhodnutia okresného súdu, žalovaná ostala v konaní pasívnou a k žalobe sa písomne nevyjadрила.

Podaním doručeným okresnému súdu 08.11.2021 pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi ním (E. F. G. H.) a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., uloženej registri okresného súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z pôvodného žalobcu (postupca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom z 26.10.2021, pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na

jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadrila svoj súhlas.

Okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 30/2021-73 zo 16.11.2021 (právoplatné 08.01.2022, pozn.) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca (E. F. G. H.) a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca).

Podaním doručeným okresnému súdu 01.08.2022 žalobca oznámil okresnému súdu, že berie späť svoju žalobu voči žalovanej a to v časti o zaplatenie 40,- Eur (20 + 20), z dôvodu, že žalovaná po doručení jej žaloby učinila na splatenie jej poskytnutej pôžičky dve platby v sume po 20,- Eur a to v dňoch 20.01.2022 a 22.02.2022. Vzhľadom na uvedené čiastočné späťvzatie žaloby žalobca upravil žalobný petit tak, že voči žalovanej sa domáha zaplatenia 1208,71 Eur spolu s ročným 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1 248,71 Eur od 02.10.2018 do 20.01.2022; zo sumy 1 228,71 Eur od 21.01.2022 do 22.02.2022 a zo sumy 1 208,71 Eur od 23.02.2022 do zaplatenia.

Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 40,- Eur (20 + 20), ktorá suma bola súčasťou pôvodne žalovaných 1 248,71 Eur z ktorých sa žalobca domáhal aj priznania mu príslušenstva, a to v čase pred začatím meritórneho prejednávania veci na pojednávaní, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

Na pojednávanie nariadené na 20.10.2022 sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčnosť ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 06.10.2022 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, pričom súhlasili s vykonaním pojednávania a s rozhodnutím aj v ich neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Na pojednávaní 20.10.2022 prítomná žalovaná uviedla, že úver si brala v čase, keď pracovala, bola zamestnaná v obci, zamestnal ju starosta, potom o prácu prišla a pracovná zmluva jej už nebola predĺžená, z ktorého dôvodu sa rodina dostala do hmotnej núdze. Manžel začal pracovať iba pred 2 mesiacmi, t.j. od septembra 2022 a jeho čistý príjem je cca 700,- Eur vrátane bonusov na deti, ktorých majú päť maloletých detí. Manžel má pracovnú zmluvu na dobu dva roky. Štyri z maloletých detí navštevujú školu, stravujú sa doma, avšak platí im za krúžky, pomôcky a všetko čo treba do školy. Žalovaná na piate dieťa poberá materskú v sume 380,- Eur mesačne, z výdavkov ďalej platia za nájom a za elektrinu sumu 150,- Eur, za internet a káblovku 24,- Eur. V spoločnej domácnosti s nimi žije aj babka, o ktorú sa starajú, má už viac ako 80 rokov a jej príjem zo starobného dôchodku je 200,- Eur. Je si vedomá svojej podližnosti, dokonca v 09/22 jej spoločnosť Intrum po dohode zaslala šeky na splátky úveru a to so sumou, na ktorej sa dohodli 30,- Eur mesačne. Keďže je predpoklad, že manžel bude pracovať ďalšie 2 roky, na ktorú dobu má pracovnú zmluvu, bude schopnou splácať svoju dlžobu avšak iba v splátkach v sume po 40,- Eur mesačne.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

Pôvodný žalobca (E. F. G. H.) ako veriteľ uzavrel so žalovanou 09.03.2018 „Zmluvu o poskytovaní služieb“, predmetom ktorej bolo dojednanie podmienok pri uzatváraní zmlúv medzi veriteľom a žalovanou prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie a následne pôvodný žalobca uzavrel so žalovanou 09.03.2018 aj „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku (úver) v sume 1 245,80 Eur na kúpu tovaru podľa vlastného výberu žalovanej (Möbelix, nábytok-sedacia súprava), ktorého kúpna cena bola 1 245,80 Eur. Sumu pôžičky sa žalovaná zaviazala splácať v 50-tich splátkach po 35,- Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20.04.2018 s termínom jej konečnej splatnosti k 20.05.2022 a s dobou trvania cit. „... 50 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré mala žalovaná za pôžičku (úver) zaplatiť predstavovala suma 504,20 Eur a teda celkovo mala žalovaná zaplatiť sumu 1 750,- Eur (1 245,80 – istina pôžičky + 504,20 – náklady), pri RPMN 18,80 %, priemernej RPMN 13,76 % a pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 18,80 %. Podľa dojednania v bode 10.2. úverovej zmluvy, pre prípad omeškania sa dlžníka (žalovanej) so splácaním splátok pôžičky riadne a včas mal veriteľ oprávnenie pôžičku predčasne zosplatiť, podľa podmienok uvedených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ z 26.07.2018 pôvodný žalobca upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok pôžičky s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 105,- Eur s tým, že cit. „...ak do 05.09.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.“ (list bol žalovanej doručený 06.08.2018), k zosplateniu ktorého napokon pôvodný žalobca pristúpil a úver zosplatiť k 19.09.2018, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom z 26.09.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanej oznámil, že tak ako ju bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 1 318,88 Eur.

Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej uvedených v jej úverovom účte, mal okresný súd za preukázané, že žalovaná učinila na splatenie jej poskytnutej pôžičky iba tri splátky v sume po 35,- Eur, t.j. celkovo tak už splatila sumu 105,- Eur (3 x 35).

Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 53 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“

Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.“

Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Dohľad nad dodržiavaním povinností veriteľa podľa tohto zákona vykonáva Národná banka Slovenska podľa osobitného predpisu, ak odseky 2 až 10 neustanovujú inak.“

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po pôvodnom veriteľovi, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver (pôžička) poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

Na základe preskúmanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver (pôžičku) a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá

medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Okresný súd má za to, že v úverovej zmluve z 09.03.2018 absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých. RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úveru a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. k), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy späťne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku a dobu úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i) a l) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne

aj podľa písmena k) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vo vzťahu k skutočnosti, že predmetný výpočet by sa mohol nachádzať v samostatnom dokumente označenom napr. ako „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, okresný súd uvádza, že v danom prípade by sa jednalo iba o predzmluvný formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý však veriteľa (dodávateľa) nezabavuje povinnosti predmetnú náležitosť uviesť aj priamo v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje imperatívna zákonná dikcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovenie vyžaduje, aby táto náležitosť bola obligatórnou náležitosťou bezprostredne spotrebiteľskej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí.

Na tomto mieste okresný súd považuje za potrebné podotknúť, že keďže RPMN je uvedená v úverovej zmluve identickým číslom ako aj fixná úroková sadzba a to číslom 18,80%, je z toho aj bez akéhokoľvek výpočtu zrejмым, že v danom prípade boli jedinými nákladmi úveru iba dojednané úroky bez akýchkoľvek poplatkov. Ak by teda okresný súd dospel k záveru, že v úverovej zmluve z 09.03.2018 absentuje iba táto jedna zákonná náležitosť spočívajúca v absencii výpočtu RPMN v úverovej zmluve, tak vzhľadom na uvedené okolnosti veci, by zvažoval svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pretože v konkrétnych okolnostiach veci by tak požadovaný výpočet RPMN priamo v úverovej zmluve bolo možným považovať ako formalistický prístup posudzovania obsahu úverovej zmluvy s neprimerane prísnu sankciou pre dodávateľa spočívajúcou v strate zisku, avšak keďže okresný súd v danom prípade zistil aj ďalšie nedostatky úverovej zmluvy (viď. ďalej), dospel k záveru, že v súhrne týchto nedostatkov, prispela aj táto absentujúca zákonná náležitosť k dôvodnosti záveru okresného súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti tohto úveru.

Ďalej je okresný súd názoru, že v úverovej zmluve dohodnutý úrok z úveru vo výške 18,80 % ročne, nemožno považovať za úrok, ktorý by bol v súlade dobrými mravmi a to jednako z dôvodu, že v čase uzavretia úverovej zmluvy podľa prehľadu Národnej banky SR [<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>], výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov (50 mesiacov) predstavovala pri nových obchodoch uzatváraných v tom čase 5,35 % ročne, t.j. v danom prípade dojednaný úrok 200% prevyšuje sadzby úrokov pri úveroch poskytovaných v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy medzi klientmi a bankami, takže pokiaľ v zmluve medzi účastníkmi bola stanovená výška úrokovej sadzby na 18,80 % ročne, tak ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi a preto okresný súd úverovú zmluvu v časti povinnosti platenia úrokov považoval aj za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V danom prípade v súlade s judikatúrou (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/112/2014 z 18.12.2014) je možné síce konštatovať, že úrok, ktorý by aj prevyšoval jeho priemernú výšku v rozhodnom čase, by síce mohol byť akceptovateľný, ale len za predpokladu, žeby dodávateľ preukázal, z akého dôvodu navrhol úrok v určitej výške a či konkrétne okolnosti prípadu a situácia spotrebiteľa boli takého charakteru (napríklad také rizikové), že vyžadovali stanovenie určitej úrokovej sadzby, avšak pokiaľ v tomto smere nebudú preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce iný záver a teda žalobca žiadne takéto okolnosti netvrdí, možno mať za to, že úver s úrokovou sadzbou v dôsledku ktorej táto prekročila o viac ako 200% v rozhodnom čase pre obdobné prípady priemernú úrokovú sadzbu, je v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené, okresný súd aj v tomto prípade, keďže žalobca netvrdil, ani nepreukázal v okolnostiach veci potrebu, resp. dôvodnosť stanovenia úrokovej sadzby až 18,80 % ročne, považuje tento úrok za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, t.j. jeho dojednanie v tejto výške je neprijateľnou podmienkou a teda neplatné, preto má okresný súd za to, že v úverovej zmluve absentuje jeho uvedenie tak, ako to požaduje cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 17Co/313/2010 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 úroky vo výške 60 % a ďalšie napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/26/2011; Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/116/2014 a pod.).

Podľa okresného súdu v úverovej zmluve z 09.03.2018, nie je správne uvedená, citovaným § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovaná náležitosť a to priemerná RPMN, ktorá je v úverovej zmluve označená hodnotou 13,76 %, avšak podľa Ministerstvom financií SR zverejnených údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami [nie veriteľmi, pretože v tomto prípade na rozdiel od tvrdenia žalobcu v žalobe, bol žalovanej poskytnutý úver pôvodným žalobcom, t.j. VÚB a.s. (t.j. bankou) a nie spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., vid'. úverová zmluva, pozn. okresného súdu] za 4. štvrtrok 2017[I.] bola v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy pri spotrebiteľských úveroch nad 1 do 5 rokov priemerná RPMN iba 9,61 %.

Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva z 09.03.2018 neobsahuje vôbec alebo neobsahuje správne zákonné náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. i), k) a z) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov) žalobu zamietol.

Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, boli všetky žalovanou doposiaľ učené platby započítané v prospech splatenia istiny jej poskytnutého úveru, preto okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na zaplatenie zvyšnej sumy žalovanej reálne poskytnutej istiny úveru po odpočítaní toho, čo žalovaná už splatila. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 245,80 Eur, z ktorej sumy žalovaná splatila sumu 145,- Eur (t.j. 105-splatených pred podaním žaloby + 40-splatených po podaní žaloby), teda rozdiel predstavuje 1 100,80 Eur (1 245,80 – 145).

Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania pokiaľ ide o zaplatenie istiny poskytnutého úveru, má okresný súd za to, že žalovaná sa so splnením svojho záväzku na jej vrátenie dostala do omeškania už deň po zosplatení úveru, ku ktorému došlo 19.09.2018, avšak keďže žalobca sa jeho priznania domáha až od šiesteho dňa po oznámení tohto zosplatenia žalovanej, okresný súd v záujme nerozhodnúť ultra petitem, žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania od ním požadovaného dňa 02.10.2018 a to v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu začiatku omeškania, t.j. vo výške 5 % ročne z okresným súdom ustálenej dlžnej sumy nesplatennej istiny úveru ku dňu podania žaloby vo výške 1 140,80 Eur od 02.10.2018 do 20.01.2022 (kedy žalovaná splatila 20,- Eur); zo sumy 1 120,80 Eur od 21.01.2022 do 22.02.2022 (kedy žalovaná opäť splatila 20,- Eur) a zo sumy 1 100,80 Eur od 23.02.2022 do zaplatenia, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 4 CSP „Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.“

Vzhľadom na žiadosť žalovanej povoliť jej splácanie jej dlhu v mesačných splátkach, okresný súd s ohľadom na to, že žalovaná je na materskej dovolenke s piatym dieťaťom s príjmom 380,- Eur a iný príjem nemá, ktorú skutočnosť si okresný súd overil ilustráciou v Sociálnej poisťovni; ako aj so zohľadnením, že spolu s ňou sa o celkovo päť maloletých detí, z ktorých štyri sú školou povinné, stará aj jej manžel, ktorý pracuje na dobu určitú a ešte iba dva mesiace, avšak jeho čistý mesačný príjem je cca 700,- Eur, ako aj so zohľadnením, že žalovaná s manželom zabezpečujú aj starostlivosť aj o viac ako 80 ročnú babku, ktorej starobný dôchodok je 200,- Eur; s ohľadom na to, že žalovaná sa o svoje deti stará, tie chodia do školy a inak úverovo rodina nie je zaťažená, žalovaná si je vedomá svojej podližnosti; ako aj s ohľadom k tomu, že sám žalobca sa so žalovanou dohodol na povolení jej ešte splátok na splatenie už zosplateného úveru v sume splátok po 30,- Eur mesačne a napokon s ohľadom na to, že počnúc od 01.07.2022 v zmysle Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 227/2022 Z.z., je suma životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu 234,42 Eur, ktorú sumu ani nedosahuje zostatok príjmu žalovanej po odpočítaní základných životných nákladov, okresný súd, ktorého cieľom nie je vyrábať zo žalovanej bezdomovca, v záujme reálnej vykonateľnosti rozhodnutia bez potreby jednako stresovania žalovanej, ako aj samozrejme s prihliadnutím na záujem žalobcu na návratie mu ním poskytnutých prostriedkov v reálnom čase úmerne k dlžnej sume, mal okresný súd s prihliadnutím na všeobecnú zásadu spravodlivosti za to, že je dôvodné povoliť žalovanej splácanie dlhu v pre ňu primeraných a únosných splátkach vo výške po 40,- Eur mesačne s ktorou sumou žalovaná súhlasila a to s jej splatnosťou vždy k 25. dňu v mesiaci, pri ktorom splácaní by mal žalobca návratnosť ním poskytnutých finančných prostriedkov o 2 a štvrt' roka, čo je vzhľadom na okolnosti veci podľa okresného súdu lehota primeraná s tým, že v prípade, ak dôjde na strane žalovanej k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Na ochranu žalobcu slúži teda strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP. Sumu 40,- Eur, ohľadne ktorej bolo konanie z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom zastavené, okresný súd pre účely výpočtu nároku na náhradu trov konania, zohľadnil ako sumu ohľadom ktorej mal žalobca v konaní úspech, pretože aj ohľadom tejto sumy bola žaloba v čase jej podania dôvodnou, keďže túto sumu žalovaná zaplatila splátkami až po jej podaní, teda podľa cit. § 256 ods. 1 CSP zastavenie konania ohľadne tejto sumy zavinila žalovaná. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 1 248,71 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplata 1 140,80 Eur (1 100,80-priznaných + 40-splatených po podaní žaloby), t.j. úspech mal v rozsahu 91,36 % a neúspech v rozsahu 8,64 %, pričom rozsahu úspechu žalobcu korešponduje na druhej strane neúspech žalovanej a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,72 % (91,36 % - 8,64 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolarie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolarie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolarie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolarie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolarie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolarie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolarie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolarie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolarie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolarie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.